

Hitoktatók továbbképzése a Kaposvári Egyházmegyében

2014. március 24. hétfő 10:40

Március 22-én a Kaposvári Püspökségen rendezték meg az egyházmegye hitoktatóinak találkozóját – az eseményről Kiss Iván tájékoztatót.

A székesegyházban Balás Béla püspök celebrált szentmisét, melyen a tékozló fiú öröméről beszélt. A püspöki székházban folytatódott a továbbképzés. A mostani találkozó abban különbözött az eddiektől, hogy nem volt meghívott előadó, hanem tankerületenként a hitoktatók beszéltek örömeikről és gondjaikról. A katekéták elmondták: azzal, hogy hitoktatást végezhetnek, a legjobb és leghasznosabb, de egyben legnehezebb feladatra hívta meg őket a Jóisten. Életükről, hitükről van szó - elsősorban nekik kell példamutatóan megélni hitüket, és ezt próbálják átadni. Beszéltek tanítványaikról: csodálatos meghallgatni a kérdéseiket. Mennyire igaz, hogy Isten képére és hasonlatosságára teremtett minden embert: 4, 6, 8 évesen is úgy tudnak ráérezni és rákérdezni az élet

legfontosabb és leglényegesebb dolgaira, hogy azt ők szülőként, tanítóként szinte nem is tudnák a szájukba adni. Az ő hitüket is erősítik, lelkesek, nyitottak, tájékozottak (főként az 5. osztályosok, akik már nagy tudással rendelkeznek) érdeklődőek. A hitoktatók úgy érzik, szükség van arra, amit csinálnak. A gyermekek boldogan jelzik vissza, hogy a történelem, irodalom órákon tanultakhoz kapcsolódik a hittan.

A hitoktatók arról is beszéltek, hogy sokáig hiányzott az iskola életéből a hit-, vagy akár az erkölcsstanoktatás, de öröm, hogy most új lehetőségek nyílnak. Elmondták: az iskolai tantárgyak is az életre készítik fel őket. Az órarendbe épített hittan a gyerekek számára egyenrangú lett a többi tantárggyal. Örömteli, hogy a korábbi évekhez képest kiugróan magas lett a gyereklétszám. Sok olyan gyerek is részt tud venni a délelőtti integrált hittanórán, akik korábban is szeretettek volna járni, de a délutáni szakkörök, sportfoglalkozások miatt nem tudtak.

A legtöbb helyen az iskolavezetés részéről szeretettel fogadták a hitoktatókat, segítőkészek, együttműködőek, pozitív a hozzáállásuk közvetlen és rendszeres a kapcsolat az iskola vezetőivel, pedagógusaival. A tankerületi vezetők is nagyon készségesek, minden kérdésben segítenek. Az egyik hitoktató azt is elmondta: „A hatékony hitoktatás sarkalatos pontja az

iskola életében való közreműködés. Legtöbbünk nem csak hitoktatáshoz, hanem zenéhez, technikához, irodalomhoz is ért. Nem véletlenül kaptuk ezeket a talentumokat. Nem várhatom el a tanár társaimtól, hogy értékeljék a most 'befurakodott' hitoktatást, ha az ő hétköznapjaiknak szervezéseiben, áldozatvállalásaiban nem veszek részt. Őszinte és önzetlen szeretettel kell segíteni iskolai ünnepeken, rendezvényeken, kirándulásokon, szakkörökön a lehetőségeinkhez, időnkhez mérten. A hit cselekedetekben nyilvánul meg és terjed el. Nyilván lesznek ellenségei a 'túlbugzó' hitoktatóknak, de ez elől nem szabad elfutni. Szentté tevőink lehetnek."

Külön szóba kerültek az egyházmegye közös gyermekrendezvényei: a balatonszemesi farsangi ünnepség, a csurgói hittanverseny, a nagyatádi sportnapok, az újudvari hittanos táborok. A gyermekek nagyon várják ezeket a napokat, hiszen ilyenkor megtapasztalják az egyházmegye sokszínűségét és azt az élményt, hogy sokan vagyunk az egyházban.

Javaslatként szóba került, hogy állítsanak össze közösen használható anyagot - egyházmegyei honlapon - szervezzenek munkamegbeszélést, dolgozzanak össze. Szóba került az élménypedagógiai továbbképzés - új megközelítés, még személyesebb kapcsolatépítési lehetőség. A nehézségekről elmondták: az osztályozásnál a kezdeti nehézségek miatt hiányzik az egységes értékelési szempontrendszer, a félévi, év végi bizonyítványok szövegezése; az első osztályban az iskolaigazgatók várják a központi, egységes megfogalmazást; vannak túl nagy és túl kis létszámú csoportok (probléma: terem- és időbeosztás, fegyelmezés); a tanteremben nem lehet 'hangosan játszani', pedig alsó tagozatban sok mozgás, játék kell, mert a rajzolás, színezés a mai gyerekeknek nem elég.

Probléma még, hogy az 1. és 5. évfolyamon is hiányzik a munkafüzet - sokat kell nyomtatni, fénymásolni. Szóba került a hittankönyvek kérdése. Beszéltek arról, hogy egységes hittankönyvek lesznek az egyházmegyében, ezek már megvannak a 2., 5. és 6. osztályban. Az elsős könyvről kikériik szavazással a hitoktatók véleményét.

A felmerülő kérdésekre Giber Vilmos igazgató, az egyházmegyei katolikus iskolák főhatóságának szakértője adott választ. Ismertette az egyházak és az Oktatási Államtitkárság közti megegyezést a hitoktatás kérdéséről. Arról is beszélt, hogy a hitoktatók legfőbb feladata az lenne, hogy beszélgessenek a gyermekekkel. Világos Krisztián atya a beiratkozással kapcsolatos teendőkre hívta fel a figyelmet. Neumüller Miklós a hitoktatói diploma megszerzéséről beszélt. Balás Béla püspök arra biztatta a hitoktatókat, hogy keressenek új formákat, a liturgián kívül: nagybőjtben megtisztíthatják az útszéli keresztek a gyermekekkel, szabadtéri passiójátékkal is próbálkozhatnak, melynek szövegeit akár a gyermekek is írhatják. A találkozó imával ért véget. **Magyar Kurír**